

Виховуючий характер навчання

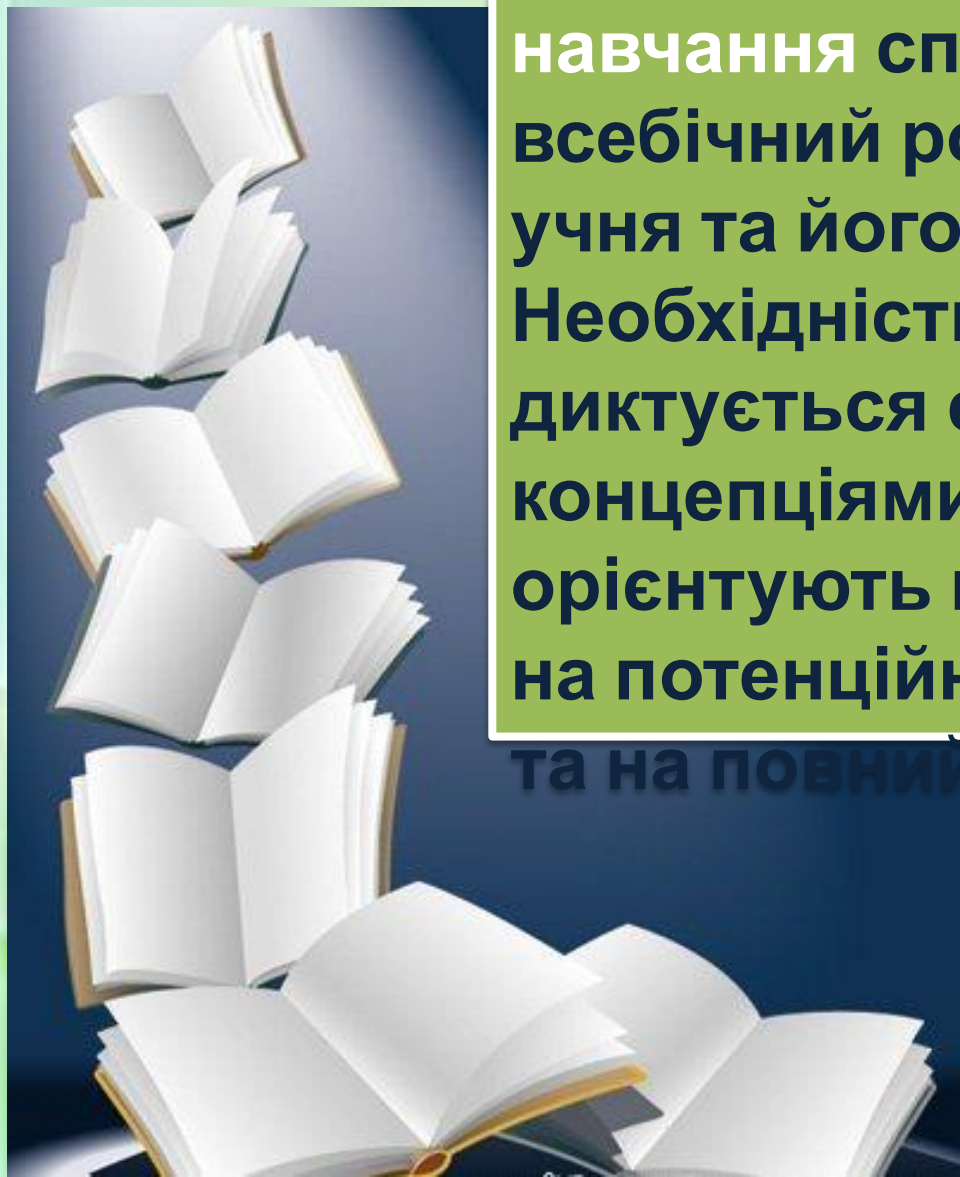

Принцип виховуючого характеру навчання впливає з єдності навчання, виховання, розвитку, що являє собою одну з основних внутрішніх закономірностей навчального процесу.

Тут великого значення надається не тільки опануванню певного обсягу теоретичних знань, формуванню певних професійних навичок і вмінь, а й вихованню учнів на засадах загальнолюдських і національних цінностей і, відповідно, формуванню у них високих моральних рис, які мають

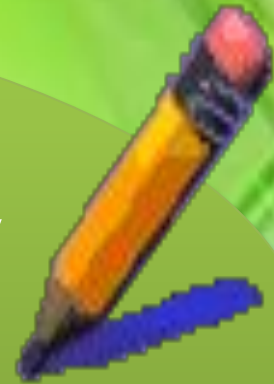
Принцип виховуючого характеру навчання спрямований на всебічний розвиток особистості учня та його індивідуальності. Необхідність цього принципу диктується сучасними концепціями навчання, що орієнтують навчальний процес на потенційні можливості людини та на повний їх розвиток.

Все навчання пронизано виховною роботою. Де не можна уявити собі цю «виховну роботу» як окремі «виховні моменти». Такий спрощений підхід дуже шкідливий формалізмом, спрощенням.

М. І. Пирогов, захищаючи ідею людяності, прийшов до прогресивної ідеї виховного навчання. Про це він писав: «Найчастіше у нас прямі цілі навчання приносяться в жертву так званому розвитку, але розвиток, якщо він не підкріплений знаннями, переходить у фразу, мильну бульбашку, він виховує поверхневих людей».

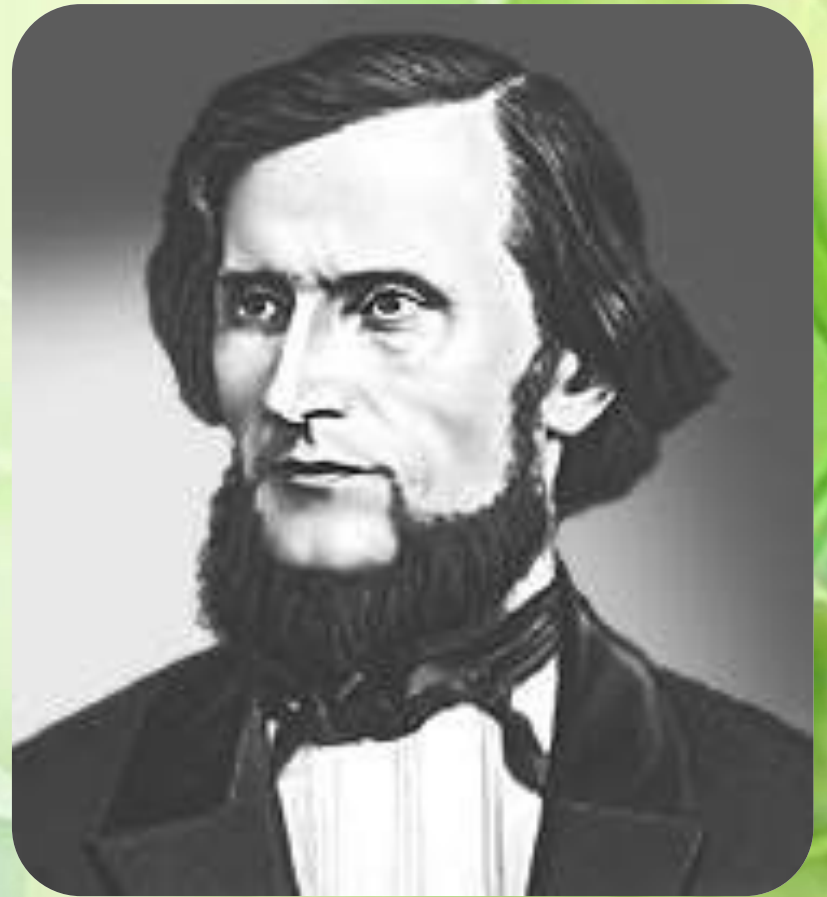
На його думку, наука є найважливішим фактором морального виховання.

З позицій вірності своєму народу О.В. Духнович розвивав у своїх творах ідею народності виховання. Він рішуче вимагав, щоб кожен учитель «в детях народолубие возбуди и в сердце их закрепил любовь к своїй народности».

Важливою ознакою народності Духнович вважав мову. На його думку, впливовим засобом виховання у дусі народності має бути також народна пісня.

Саме К. Д. Ушинський
вперше в історії
педагогіки поставив
виховний характер
навчання
в залежність від його
наукового змісту.
Виховуюче навчання, на
думку Ушинського, є
В той же час
розвиваючим
навчанням.

Видатний педагог вважав, що кожен урок повинен мати і виховне значення.

Щоб привчити учнів самостійної роботи і виховати в них інтерес до навчання, треба багато працювати з учнями, допомагати їм у навчанні, розвивати мислення, виховувати працездатність.

Ідею народності у вихованні К.Д. Ушинський вважав однією з найважливіших соціальних і педагогічних проблем. Термін «Народність» він розумів як історію того чи іншого народу, його історичний розвиток, географічні і природні умови, в яких живе народ, економічні, соціальні, культурні, національні та інші особливості народів. У статті «Про народність у суспільному вихованні» він вважав народність основою виховання підростаючого покоління в дусі патріотизму, любові до батьківщини, свого народу.

У вихованні патріотичних почуттів дітей і молоді велике значення, на думку К.Д. Ушинського, мають традиції, історія рідного краю, мова.

Процес озброєння учнів знаннями не може проходити у відриві від їх виховання. Навчаючи учнів, формуючи професійні вміння і навички, викладачі і майстри в той час їх виховують. Виховуючи учнів, викладачі розвивають і поглиблюють їх знання.

Потрібно:

проводити навчальну роботу так, щоб в учнів складалось добросовісне ставлення до праці; акуратність і точність виконання домашніх завдань. Учні повинні прагнути до добрих показників у навчанні і праці, до чесності і правдивості.

**Підготували
студентки 122
групи
Линник Анна
Мороз Марина**